

Kako s fiziko pojasnimo, kaj se dogaja v odnosih

Jože Kukman

Gimnazija Šiška, Ljubljana

Kaj vam je pomembno v življenju?

Zame so to odnosi.

In kaj nam lahko fizika pove o odnosih?

Kaj opisuje fizika? Govori o odnosu dveh ali več količin v fizičnem svetu, to je tisto, kar lahko primemo, otipamo, vidimo, izmerimo.

Potem pa je nekdo rekel: **Kakor je zunaj, tako je znotraj, kakor je zgoraj, tako je spodaj, kakor je levo, tako je desno.**

Se pravi, vse je eno. Narejeni smo iz enake snovi, iz enakih gradnikov, atomov kot tale miza, stoli, tla, zrak ... Podobni smo si s kamnom, rožo, kužkom, muco ... Vsak ima svojo vlogo v tem svetu. Le da je kamen vedno kamen, roža vedno samo roža, kuža vedno samo kuža. Kaj pa mi? Imamo različne vloge, ki se skozi življenje spreminjajo. Smo otroci, brat, sestra, mož, oče ... in igramo različne vloge, kot so žrtev, napadalec, reševalec ... V življenju se naučimo marsikaterih vlog in še nošenja mask, da bi bili sprejeti. Naučimo se različnih obrambnih mehanizmov in preživetvenih strategij, da bi prestali razne boleče izkušnje, predvsem v otroštvu, ko smo odvisni od staršev, skrbnikov. Takrat so obrambni mehanizmi in preživetvene strategije zelo koristne za preživetje. Kasneje, ko smo odrasli in se lahko sami odločamo, kakšne odnose bomo imeli oziroma jih želimo imeti, kako se bomo odzvali v raznih situacijah, pa nas največkrat zavirajo, onemogočajo vzpostavljanje funkcionalnih odnosov, odprtost življenju, pristnost v odnosih. Vabim vas na potovanje po tem, kdo sem, kaj je moje bistvo, kaj prinašam temu svetu.

»If you want to find the secrets of the universe,
think in terms of energy, frequency and vibration.«

Nikola Tesla

Prevod: Če želiš najti skrivnost vesolja, razmišljaj o energiji, frekvenci in nihanju.

V čem je skrivnost? Tesla je rekel, da je skrivnost vesolja v nihanju, frekvenci in energiji. Sam pa pravim, da je skrivnost življenja in s tem naše živosti ter našega bistva v frekvenci in energiji. Nihanje pa je tako ali tako izvor valovanja.

Poskus 1: Dvoje glasbenih vilic

Zamislil sem si, da lahko z dvoje glasbenimi vilicami pokažem, kaj se dogaja v odnosih med nami, kako smo povezani med sabo, kako priti do sebe. Tukaj imam dvoje enakih glasbenih vilic, kaj imajo skupnega? Ja, tako, enako lastno frekvenco. Vidite, da nekaj še znate. Prve glasbene vilice predstavljajo osebo A, druge pa osebo B, recimo otroka in starša, ali dva prijatelja, ali šefa in podrejenega in podobno. Kaj pričakujete, se bo zgodilo, če ene glasbene vilice udarim? Ja, tako, bravo, valovanje se prenese z osebe A na osebo B. Ali vidite, da razumete, saj sem vedel, da boste razumeli, da to ni čisto nič kompliciranega za vas. Kaj pa če udarim druge glasbene vilice? Ali otrok vpliva na nas ali podrejeni na šefa? Ja, seveda, zgodi se enako, tudi oseba B vpliva na osebo A.

Kaj pa bo, če drugim glasbenim vilicam spremenim njeno lastno frekvenco, torej spremenim frekvenco osebi B. Frekvenco spremenim tako, da pritrdim tole objemko. Prve glasbene vilice imajo frekvenco 440 Hz, druge, ki sem jim dodal objemko, pa okoli 410 Hz. Obe frekvenci sem izmeril. In če potolčem druge glasbene vilice. Kaj se bo zgodilo? Zdaj se valovanje ne bo preneslo. Vidim, da razumete. Ali se spomnite risanke *Tofsi in pojoča travica*? Pojoča travica zazveni, ko govorimo iskreno, se pravi, s pravo frekvenco. Tako je v življenju vse odvisno od frekvence. Lahko »nafarbamo« drugega, tudi sebe, kadar se ne čutimo, ne moremo pa »nafarbati« resnice, stvarstva.

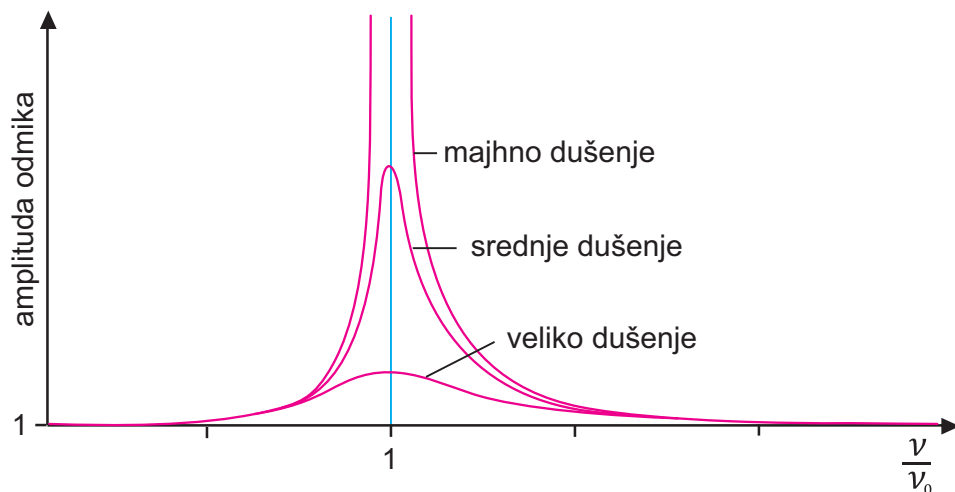
Poskus 2: Nihalo in resonanca

Kdaj se torej prenese valovanje, kateri pojav je tu posredi, zadaj? Resonanca, saj sem vedel, da veste, da obvladate fiziko! Kje ste že slišali za resonanco – magnetno resonanco, bioresonanco? Z resonanco lahko celo zdravimo ali pregledujemo organe ... Resonanco vam lahko pokažem z nihalom. Če potegnem utež in jo izpustim, potem nihalo niha s frekvenco, ki ji rečemo lastna frekvenca. Nihanje z lastno frekvenco je vedno dušeno zaradi upora in trenja. Amplituda nihala se zmanjšuje s časom. Tudi vsak izmed nas ima edinstveno lastno frekvenco. Ni dveh enakih obrazov na svetu. Vsako telo, tudi naše celice, ima lastno frekvenco. Zakaj čebele vedno delajo svoje celice v oblike šesterokotnika. Lastna frekvenca je povezana z obliko in jo spremenimo, če spremenimo obliko, tako kot sem pri glasbenih vilicah dodal objemko.

Posnetek čudovite resonance: <https://www.youtube.com/watch?v=vwJAgUBF4w>.

Posnetek poskusa nam govori, da ima vsako telo lastne frekvence. In frekvenca da obliko telesu.

Če želimo dobiti nedušeno nihanje, moramo nihalu vzbujaati nihanje, mu dovesti izgubljeno energijo zaradi dušenja. Kadar se gugamo na gugalnici, se moramo odpraviti v ravno pravem trenutku, se pravi, s pravo frekvenco. Moja roka vsiljuje nihanje nihalu z vzbujevalno frekvenco, ki jo spremenim, če spremenim hitrost nihanja roke. Tako kot so prve glasbene vilice vsiljevale nihanje drugim glasbenim vilicam oziroma oseba A učinkuje na osebo B in obratno.

Slika 1: Resonančna krivulja pri treh različnih koeficientih dušenja.

Ko nihalo niham z majhno frekvenco, niha z majhno amplitudo, ko pa ga vzbujaamo z lastno frekvenco, niha z zelo veliko amplitudo, ko pa ga vzbujaamo z večjo frekvenco od lastne, se amplituda nihala zopet zmanjša. Kako je amplituda nihanja odvisna od vsiljene frekvence, lahko ponazorimo z resonančno krivuljo. Ko nihalo vzbujaamo z lastno frekvenco, rečemo, da je v resonanci, tedaj niha z največjo amplitudo, ki pa je odvisna od dušenja. Kolikor večje je dušenje, toliko manjša je amplituda nihanja nihala. Z resonančno krivuljo pojasnujem živost v življenju. Ko smo v sebi, smo na lastni frekvenci, tedaj je naša živost velika. Kako vi razumete živost? Ja, da imamo veliko energije. Kako visok je vrh na resonančni krivulji, je odvisno od

dušenja. Kaj pa je dušenje v našem življenju? Ugotavljam, da je to strah. Povsod, na primer pri stresu, ljubosumju, zameri, zavisti, sramu in podobno, je v ozadju strah. Torej, strah nam zmanjšuje živost. Vam je to poznano?

Posnetek resonance mostu: <https://www.youtube.com/watch?v=3mclp9QmCGs>.

Posnetek nam kaže, da je veter spravil most v resonanco in ta se je zato zrušil. Videti je, da je mogoče z resonanco zmeščati vsako naše še tako trdno prepričanje, kot je to veter naredil z mostom. Tako vidimo, da je v ozadju vseh odnosov resonanca. Vsaka naša misel, vsako čustvo, vsak občutek ima svojo frekvenco. Bolj ko je čustvo razdiralno, nižja je njegova frekvenca. Bolj ko gremo k hvaležnosti, empatiji, sočutju, brezpogojni ljubezni, višja je frekvenca. Pri elektromagnetnem valovanju (svetloba je eno od elektromagnetnih valovanj) velja, da višja ko je frekvenca, višja je energija. Tako velikokrat slišimo besede »Ljubezen ima največjo moč« ali »Bog je neskončna ljubezen«, kar pomeni, da ima neskončno energijo. Vidite, še boga lahko pojasnimo s fiziko.

Ugotavljam, da je mogoče še marsikaj pojasniti z resonančno krivuljo. Na primeru glasbenih vilic smo videli, da se valovanje prenese z enako frekvenco, podobno se prenesejo z ene osebe na drugo vsebine z enako frekvenco. To nam omogoča, da vidimo v svojo podzavest. Te vsebine, naj se jih zavedamo ali ne, oddajamo in se budijo v drugih ljudeh. Recimo, če oddajamo jezo, postanejo ljudje okoli nas jezni. Ali če oddajamo sram, ljudje okoli nas izražajo naš sram tako, da je sram njih ker jih mi sramotimo ali da nas oni sramotijo. Na primer: oče nezavedno govori tako, da je otroka sram. Moj oče je govoril opolzko, vulgarno. Svojega sramu ni čutil, ker ga je potlačil, saj ga ni znal predelati. Svoje nezavedne vsebine pa vseeno oddajamo. Tako je moj oče svoj nezavedni sram projiciral vame. Jaz sem ga kot otrok sprejel in zato me je bilo strašno sram. Vem, da sem se v osnovni šoli in še kasneje zelo sramoval očeta in mame. Strašno me je bilo sram nastopati v javnosti. Še do nedavnega me je bilo prava groza nekaj napisati in to javno prebrati, objaviti. Zato me je še vedno strah javnih nastopov, da bi se osramotil, osmešil, da bo moj prispevek skrpučalo, nepomemben, brez zveze. Nekako čutim, da mi je letos namenjeno, da se bom izpostavil v javnosti.

Tako starši svoje nepredelane vsebine prenesemo na otroke. V nas se na ta način naseli princ laži, kot mu pravijo Tolteki. Kot že njegovo ime pove, nam kar naprej trosi laži o nas: »Nisi dovolj dober, lep, pameten ...« in podobne laži. Sam sem od svojega očeta dobil sram in ga prenesel na hčeri. Starejšo hčer je sram, da si na primer kot otrok ni upala sama česa narediti, recimo naročiti pijače natakarku, komu kaj reči, se postaviti po robu arogantnim moškim. Mlajšo pa je sram, da mora biti vedno lepo oblečena, sram jo je mojega neprimerne obnašanja, govorjenja, oblačenja, da smo doma na vasi, da mora vse pospraviti, preden kdo pride na obisk, da se pokaže v najlepši luči. Še marsikaj bi se našlo. Vse te vsebine niso naše, dobili smo jih od svojih prednikov, zato je smiselno, da ta nahrbtnik odložimo, izpustimo za vedno.

Kako si izbiramo prijatelje, partnerje? Zelo zanimivi so nam samo ljudje z enakimi frekvencami, torej z enakimi vsebinami, ostali so nam dolgočasni. Z nekaterimi ljudmi se samo spoznam in že se lahko pogovarjam tudi osebne zadeve, kot da smo že ne vem koliko časa prijatelji in se že dobro poznamo. Z nekaterimi pa se trudim in trudim, vendar ne najdem nobene teme za pogovor. Imate tudi vi take izkušnje? Če se hočemo pogovarjati z otrokom ali s stranko, se moramo prestaviti na njeno frekvenco, da bo pogovor stekel, da jo bomo začutili, da bodo prišle prave besede, pravi občutek. Znano je, da je samo sedem odstotkov komunikacije verbalne. Tako dostikrat sploh ni toliko pomembna vsebina pogovora. Skoraj nemogoče je srečati napačnega partnerja, vedno srečamo takega z enakimi frekvencami, enakimi vsebinami, ki pritiska na tiste naše boleče točke, na katere so pritiskali že naši starši, skrbniki. Predvsem partnerski konflikt je lahko milosten dogodek, saj nam pomaga videti sebe, svojo bolečino. Tako kot so naše boleče vsebine nastale v odnosu, tako jih lahko vidimo, začutimo in razrešimo v odnosu. Življenje je naravnano tako, da teži k razrešitvi. Ljudje okoli nas so ogledalo, v katero se lahko pogledamo in vidimo, kaj nosimo v svoji podzavesti. Tako imamo možnost dostopa do svoje podzavesti, do vsebin, ki smo jih potlačili in jih običajno nočemo videti. Kar vidimo v ogledalu, nam običajno ni všeč, zato bi ga raje razbili, kot spremenili svojo podobo. Raje se jezimo na okolico, kaj nam dela, raje smo žrtve, raje smo krivi. Krivda pa nam onemogoča napredek v življenju.

Če se hočemo pogovarjati z otrokom ali s stranko, se moramo prestaviti na njeno frekvenco, da bo pogovor stekel, da jo bomo začutili, da bodo prišle prave besede, pravi občutek.

Ljudje okoli nas so ogledalo, v katero se lahko pogledamo in vidimo, kaj nosimo v svoji podzavesti.

O resonanci v življenju bi se dalo še veliko povedati. Mogoče ob kakšni drugi priložnosti. Za konec pa še tole. Čedalje bolj se strinjam z Brunom Gröningom in podobno mislečimi ljudmi, ki pravijo, da ne ustvarjamo svojih misli, ampak jih samo sprejemamo iz božjega ali zlega izvora, danes bi rekli iz »polja«. O tem polju nam govori knjiga z naslovom *Polje* (2010): *po sledih nevidnih sil v vesolju*. Polje, iz katerega črpamo energijo za življenje, gibanje, razmišljanje. Zato je zelo pomembno, da se vsak trenutek zavedamo svojih občutkov, ki nam povejo, kaj sprejemamo, dobro ali slabo. Danes bi temu rekli, da smo prisotni, smo v prisotnosti, da smo povezani s sabo, s stvarstvom.

Ugotavljam, da naši možgani delujejo podobno kot radio: na katero frekvenco naravnamo radio, tisto postajo poslušamo, na katero frekvenco se naravnamo, take misli sprejemamo. Če smo žalostni, sprejemamo žalostne misli – imate take izkušnje? Spet je v ozadju pojav resonance. Ob odkritju holograma so dobili zamisel, da naš spomin ni v naši glavi, ampak v tem polju. Da se vse, kar mislimo, rečemo, občutimo, zapiše v to polje v obliki interferenčnega vzorca. To pa pomeni, da informacija ni zapisana na določenem kraju, ampak da v tem polju ni niti kraja niti časa. O tem govori knjiga *Holografski svemir* (2006). Vsak, ki se naravna na frekvenco naših misli, jih vsaj v omejenem obsegu lahko prebere. To pomeni, da smo vsi ljudje na svetu, v vesolju med sabo povezani. Tako dobi smisel trditev Martina Kojca, da prav vsaka misel teži k uresničitvi. Kvantna fizika pravi, da je veliko možnosti, ki se lahko v danem trenutku uresničijo, zgodi pa se vedno le ena, katera? Jaz bi rekel, da tista, ki ima dovolj energije. Fizični svet je samo zgoščena energija. Saj poznate idejo o kritični masi? Katera želja pa ima dovolj energije, da se uresniči? Kamor gredo naše misli, tja gre energija. Misel vodi energijo. To nam govorijo knjige o placebo, na primer knjiga z naslovom *Placebo ste vi* (2018). Ampak misli nimajo ravno veliko energije moči. Če pa misli podpremo s svojimi občutki, čustvi s frekvenco svojega srca, če torej spravimo v resonanco glavo in srce, potem misli dobijo gorivo in velika verjetnost je, da se bodo uresničile. Velikokrat slišimo reči ljudi, da so se jim uresničile skrite srčne želje. Imate tudi vi take izkušnje? Rekel bi, da ne moremo nič skriti pred drugimi, še manj pa pred sabo. Če »farbamo« druge, »farbamo« samo sebe, delamo proti sebi.

Zdaj že znajo posebej izmeriti električno in magnetno polje glave in srca. Kaj mislite, katero je močnejše? Električno polje srca je stokrat, magnetno pa pet tisočkrat močnejše od glave. Meritve kažejo, da naše polje sega v povprečju okoli 8 m od nas.

Pri uresničitvi naših želja je še en bistveni problem. Knjiga *Placebo ste vi* (2018) navaja, da na dan sprejmemo od 60 do 70 tisoč misli. Koliko se jih zavedamo? Različne misli imajo različno frekvenco. In če spet pogledamo resonančno krivuljo, vidimo, da je amplituda nihanja velika, če vzbujamo vseskozi z lastno frekvenco, potem se v to frekvenco – željo naloži veliko energije. Če smo osredotočeni in vzdržujemo eno frekvenco, bo kmalu dovolj energije za uresničenje želje, tudi za spremembo v življenju, če pa naše misli begajo, so razpršene, se bo tudi energija razpršila in ne bo učinka, zelene spremembe. Tudi pri metodi EFT ali tako imenovanem tapkanju, potrebujemo koncentracijo, osredotočenost na enem problem hkrati.

Odgovore sem iskal vsepovsod, na koncu pa sem spoznal, da se moram samo sprostiti in zapupati svoji intuiciji, se povezati s poljem, kjer so odgovori za naše probleme.

Ugotavljam, da naši možgani delujejo podobno kot radio: na katero frekvenco naravnamo radio, tisto postajo poslušamo, na katero frekvenco se naravnamo, take misli sprejemamo.

Električno polje srca je stokrat, magnetno pa pet tisočkrat močnejše od glave.

Literatura

- [1] McTaggart, L. (2010). *Polje. Po sledih nevidnih sil v vesolju*. Ljubljana: Založba Ara.
- [2] Talbot, M. (2006). *Holografski svemir*. Zagreb: Teledisk, d. o. o.
- [3] Dispenza, J. (2018). *Placebo ste vi*. Brežice: Založba Primus.